

BŁĘDNIK (5) *sb m*

sg G błędnika (1). ◇ A błędnika (1). ◇ pl N błędnicy (2). ◇ G błędnik(o)w (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (dwa z tych samych przykładów) i XVIII w.

*Błądzący w sprawach wiary (5) : SkarJedn 46; O iákie zákryte á táiemne fą rády Bogá nálezego/
ktory [...] z Pháryzeufzá/ Apoštołá: z błędniká/ Doktorá: z wilká/ owcę vczynić dziś raczył. SkarŻyw
79, 79, 114; Przeto wielcy fą błędnicy cí to heretykowie SkarKaz 313a.*

Synonimy: heretyk, kacierz.

Cf BŁĄDZĄCY, BŁĘDLIWY, BŁĘDNY

DM